ദേവസംസ്കൃതിയുടെ തത്വദർശനം - ഗായത്രീ മന്ത്രം

ഗായത്രീ മന്ത്രം ഒരു തത്വദർശനമാണ്. ജീവിത ദർശനമാണ്. ജീവിത കലയാണ്. ഇത് ഒരു ചിന്താ പദ്ധതിയാണ്. ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണ്. സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെയും വിശ്വശാന്തിയുടെയും മൂലമന്ത്രമാണ്. ഇതിനെ നാം നമ്മുടേതാക്കി ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്കു സുന്ദരമായൊരു ലോകത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കാം. ഗായത്രിയുടെ ഉപാസനയിലൂടെ മനുഷ്യനിൽ ദേവത്വം ഉണരുന്നു.

ഗായത്രിയുടെ 24 അക്ഷരങ്ങളിൽ ധർമ്മം, നീതി, ജീവിതം, കല, ലോകവ്യവഹാരങ്ങൾ എന്നിവയുടെ അതിമഹത്വമാർന്ന ശിക്ഷണം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ധർമ്മഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനുഷ്യന്റെ വിചാരങ്ങളും ഭാവനകളും ലക്ഷ്യവും കാഴ്ചപ്പാടും ശുദ്ധമാക്കുകയും അതിലൂടെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ കർമ്മങ്ങളെ സത്വഗുണ പ്രധാനവും ധാർമ്മികവും ആക്കുക എന്നതാണ്. ഇത് ഗായത്രിയിലെ അക്ഷരങ്ങളിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന മഹത്തായ ശിക്ഷണങ്ങളെ ജീവിതത്തിലേക്ക് പകർത്തുന്നതിലൂടെ സാധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗായത്രിയെ ദേവശാസ്ത്രങ്ങളുടെ സാരമെന്നു പറയുന്നു. ഗായത്രിയുടെ മർമ്മം മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ സമ്പൂർണ ധർമ്മങ്ങളുടെയും വിശദമായ അധ്യയനത്തിന്റെ ഫലം പ്രാപ്തമാകുന്നു.

ഓംഃ- ഓം എന്ന ശബ്ദത്തോടു സാമ്യമുള്ള ഒരു ധ്വനി പ്രകൃതിയുടെ അന്തരാളത്തിൽ പ്രതിക്ഷണം ഉത്പന്നമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മ പ്രകൃതി ഈ ഈശ്വരീയ നാമം പ്രതിക്ഷണം ജപിക്കുകയും ഉദ്ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് കൃത്രിമമല്ലാത്തതും സ്വയം ഘോഷിക്കുന്നതുമായ ഈ ഈശ്വരനാമം സർവ്വശ്രേഷ്ഠമായി പറയപ്പെടുന്നത്. ആസ്തികത (ഈശ്വരവിശ്വാസം)-എന്നതിന്റെ അർത്ഥം സാത്വികവും ദൈവികവും ഈശ്വരീയവും പാരമാർത്ഥികവുമായ ഭാവനകളെ ഹൃദയംഗമമാക്കുകയെന്നതാണ്. നാസ്തികത (ഈശ്വരവിശ്വാസമില്ലായ്മ) എന്നാൽ താമസികവും ആസുരികവും പൈശാചികവും ഭോഗവിലാസപൂർണവും സ്വാർത്ഥപൂർണ്ണവും ആയ വാസനകളോടുള്ള താല്പര്യം.

ഓമിൽ മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങളുണ്ട്- അ, ഉ, മ. 'അ' യുടെ അർത്ഥം- ആത്മപരായണത. ശാരീരിക വിഷയങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിനെ മാറ്റി ആത്മാനന്ദത്തിൽ രമിക്കുക.

'ഉ'- എന്നാൽ ഉന്നതി. അവനവനെ ശാരീരികവും മാനസികവും സാമാജികവും സാമ്പത്തികവും ആത്മീയവുമായ സമ്പത്തുക്കളെക്കൊണ്ട് സമ്പന്നമാക്കുക.

'മ' എന്നാൽ മഹാനത. ക്ഷുദ്രത, സങ്കീർണത, സ്വാർത്ഥത, ഇന്ദ്രിയലോലുപത എന്നിവയെ അകറ്റി പ്രേമം, ദയ, ഉദാരത, സേവനം, ത്യാഗം, സംയമനം, ആദർശം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിതത്തെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുക. ഈ മൂന്നക്ഷരങ്ങളിൽ ഉള്ള ശിക്ഷണങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വ്യാവഹാരിക രൂപത്തിൽ 'ഓം' ഈശ്വരന്റെ ഉപാസന ചെയ്യണം.

ഭൂഃ– നാം ശരീരമല്ല, പ്രാണനാണ്- ആത്മാവാണ്. ശരീരത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുത്ത് ആത്മാവിനെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നത് ഭൗതികവാദം ആണ്. ആത്മാവിന് പ്രാധാന്യം നല്കുകയും ശരീരത്തെ ഉചിതമായി സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആധ്യാത്മികതയാണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഏറ്റവും വലിയ സ്വാർത്ഥം ആത്മപരായണത തന്നെയാണ്. നമുക്ക് ആത്മവാദികളാകണം. ആത്മകല്യാണത്തിനും ആത്മോന്നതിക്കും ആത്മഗൗരവത്തിനും സർവ്വോപരി മഹത്വം നല്കണം. ആത്മകല്യാണത്തിനായി ആത്മോന്നതിക്കായി ആത്മഗൗരവത്തിനായി പ്രയത്നശീലരാകുകയും സമാജസേവനത്തിലൂടെ വിരാട് പുരുഷനായ വിശ്വമാനവ രൂപത്തിൽ പരമാത്മാവിന്റെ പൂജ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക.

ഭുവഃ– നമുക്ക് കർമ്മ യോഗത്തിന്റെ സന്ദേശം നല്കുന്നു, കാരണം ഇതിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള ദുഃഖങ്ങളിൽ നന്ന് മുക്തരാകാൻ സാധിക്കുന്നത്. നമുക്ക് സത്പരിണാമത്തിനും ജീവിത വികാസത്തിനും എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് നാം ബുദ്ധിപൂർവ്വം ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെയും വിവേകത്തോടെയും തീരുമാനിക്കണം. ചെയ്യേണ്ടത് താല്പര്യപൂർവ്വം ചെയ്യുകയും വേണം. നമ്മുടെ കർത്തവ്യം പാലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അസഫലതയിൽ ദുഃഖിക്കേണ്ടതായോ സാഫല്യത്തിൽ അമിതമായി സന്തോഷിക്കേണ്ടതായോ വരില്ല. ഫലം തരുന്നത് മറ്റൊരു ശക്തിയാണ്. നമുക്ക് നമ്മുടെ കർത്തവ്യം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കാം. ഈ ഭാവനയാണ് അനാസക്തയോഗം. ഈ കാഴ്ചപ്പാടുള്ളവർ സദാ പ്രസന്നരായിരിക്കും. ദുഃഖത്തിലും കഷ്ടപ്പാടുകളിലും അവരിൽ അപ്രസന്നത കാണാൻ സാധിക്കില്ല.

സ്വഃ– മനസ്സിനെ തന്നുള്ളിൽ സ്ഥിരമാക്കിവെക്കുക. അവനവനുള്ളിൽ ദൃഢമായിരിക്കുക. സംഭവങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും ജല-തരംഗങ്ങളെപ്പോലെ കരുതി അതിൽ കളിക്കുമ്പോഴുള്ളപോലെ ആനന്ദിക്കുക. അനുകൂലവും പ്രതികൂലവും ആയ രണ്ടവസ്ഥകളുടെയും രസം ആസ്വദിക്കുക. പക്ഷെ അവ കാരണം നമ്മൾ ഉദാസീനരോ, അസ്ഥിരരോ, അസംതുലിതരോ ആവരുത്. ഈ ഹർഷശോകങ്ങളുടെ ബാലക്രീഡയിൽ സമനില നഷ്ടപ്പെടാതെ നാം ആത്മപരായണരാവണം. 'സ്വഃ'- യെ (അവനവനെത്തന്നെ) അറിയണം. ആത്മചിന്തനം, ആത്മവിശ്വാസം, ആത്മഗൗരവം, ആത്മനിഷ്ഠ, ആത്മോന്നതി, ആത്മനിർമ്മാണം എന്നിവയിൽ നമ്മുടെ ഇച്ഛാശക്തിയും സങ്കല്പശക്തിയും ക്രയാശക്തിയും ഉപയോഗിക്കണം, കാരണം ഉള്ളിലെ അടിസ്ഥാന കേന്ദ്രം, ഉത്ഭവസ്ഥാനം ആത്മാവ് തന്നെയാണ്. ആത്മ-സ്ഥിതനായ മനുഷ്യന്റെ അന്തരാളം സ്വസ്ഥമാവുന്നതുകൊണ്ട് അവർ എപ്പോഴും പ്രസന്നരായിരിക്കും.

തത്ഃ– ജീവിതത്തേയും മരണത്തേയും കുറിച്ചുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക, ദയവും ആസക്തിയും ഇല്ലാതെ ജീവിക്കുക, യാഥാർത്ഥ്യ ബോധത്തോട നമ്മുടെ കാര്യപരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുക. നാം ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ ക്ഷണവും സദുപയോഗം ചെയ്താൽ, ഓരോ നിമിഷവും ആത്മലാഭമെന്ന യഥാർത്ഥ പ്രയോജനത്തിനായി വിനിയോഗിച്ചാൽ, മരണം എപ്പോൾ വന്നാലും ഒരു തരത്തിലും ദുഃഖിക്കേണ്ടതായോ പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടതായോ വരില്ല.

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	तत्सवितुर्वरेण्यं	भर्गो देवस्य धीमहि	धियो योनः प्रचोदयात ॥
OM BHUR BHUVAH SWAH	TAT SAVITUR VARENYAM	BHARGO DEVASYA DHIMAHI	DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	तत्सवितुर्वरेण्यं	भर्गो देवस्य धीमहि	धियो योनः प्रचोदयात ॥
OM BHUR BHUVAH SWAH	TAT SAVITUR VARENYAM	BHARGO DEVASYA DHIMAHI	DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	तत्सवितुर्वरेण्यं	भर्गो देवस्य धीमहि	धियो योनः प्रचोदयात ॥
OM BHUR BHUVAH SWAH	TAT SAVITUR VARENYAM	BHARGO DEVASYA DHIMAHI	DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	तत्सवितुर्वरेण्यं	भर्गो देवस्य धीमहि	धियो योनः प्रचोदयात ॥
OM BHUR BHUVAH SWAH	TAT SAVITUR VARENYAM	BHARGO DEVASYA DHIMAHI	DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	तत्सवितुर्वरेण्यं	भर्गो देवस्य धीमहि	धियो यो नः प्रचोदयात ॥
OM BHUR BHUVAH SWAH	TAT SAVITUR VARENYAM	BHARGO DEVASYA DHIMAHI	DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	तत्सवितुर्वरेण्यं	भर्गो देवस्य धीमहि	धियो यो नः प्रचोदयात ॥
OM BHUR BHUVAH SWAH	TAT SAVITUR VARENYAM	BHARGO DEVASYA DHIMAHI	DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ ॐ भूर्भुवः स्वः OM BHUR BHUVAH SWAH	തത്സവിതുർവരേണ്യം तत्सवितुर्वरेण्यं TAT SAVITUR VARENYAM	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി भर्गो देवस्य धीमहि BHARGO DEVASYA DHIMAHI	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്. धियो योनः प्रचोदयात ॥ DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ ॐ भूर्भुवः स्वः **OM BHUR BHUVAH SWAH**	തത്സവിതുർവരേണ്യം तत्सवितुर्वरेण्यं **TAT SAVITUR VARENYAM**	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി भर्गो देवस्य धीमहि **BHARGO DEVASYA DHIMAHI**	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്. धियो योनः प्रचोदयात ॥ **DHIYO YONAH PRACHODAYAT**

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	तत्सवितुर्वरेण्यं	भर्गो देवस्य धीमहि	धियो यो नः प्रचोदयात ॥
OM BHUR BHUVAH SWAH	TAT SAVITUR VARENYAM	BHARGO DEVASYA DHIMAHI	DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ ॐ भूर्भुवः स्वः **OM BHUR BHUVAH SWAH**	തത്സവിതുർവരേണ്യം तत्सवितुर्वरेण्यं **TAT SAVITUR VARENYAM**	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി भर्गो देवस्य धीमहि **BHARGO DEVASYA DHIMAHI**	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്. धियो योनः प्रचोदयात ॥ **DHIYO YONAH PRACHODAYAT**

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	तत्सवितुर्वरेण्यं	भर्गो देवस्य धीमहि	धियो योनः प्रचोदयात ॥
OM BHUR BHUVAH SWAH	TAT SAVITUR VARENYAM	BHARGO DEVASYA DHIMAHI	DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ ॐ भूर्भुवः स्वः OM BHUR BHUVAH SWAH	തത്സവിതുർവരേണ്യം तत्सवितुर्वरेण्यं TAT SAVITUR VARENYAM	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി भर्गो देवस्य धीमहि BHARGO DEVASYA DHIMAHI	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്. धियो योनः प्रचोदयात ॥ DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ ॐ भूर्भुवः स्वः OM BHUR BHUVAH SWAH	തത്സവിതുർവരേണ്യം तत्सवितुर्वरेण्यं TAT SAVITUR VARENYAM	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി भर्गो देवस्य धीमहि BHARGO DEVASYA DHIMAHI	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്. धियो योनः प्रचोदयात ॥ DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	तत्सवितुर्वरेण्यं	भर्गो देवस्य धीमहि	धियो योनः प्रचोदयात ॥
OM BHUR BHUVAH SWAH	TAT SAVITUR VARENYAM	BHARGO DEVASYA DHIMAHI	DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	**तत्सवितुर्वरेण्यं**	**भर्गो देवस्य धीमहि**	**धियो योनः प्रचोदयात ॥**
OM BHUR BHUVAH SWAH	**TAT SAVITUR VARENYAM**	**BHARGO DEVASYA DHIMAHI**	**DHIYO YONAH PRACHODAYAT**

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ ॐ भूर्भुवः स्वः OM BHUR BHUVAH SWAH	തത്സവിതുർവരേണ്യം तत्सवितुर्वरेण्यं TAT SAVITUR VARENYAM	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി भर्गो देवस्य धीमहि BHARGO DEVASYA DHIMAHI	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്. धियो यो नः प्रचोदयात ॥ DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ	തത്സവിതുർവരേണ്യം	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.
ॐ भूर्भुवः स्वः	तत्सवितुर्वरेण्यं	भर्गो देवस्य धीमहि	धियो यो नः प्रचोदयात ॥
OM BHUR BHUVAH SWAH	**TAT SAVITUR VARENYAM**	**BHARGO DEVASYA DHIMAHI**	**DHIYO YONAH PRACHODAYAT**

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ ॐ भूर्भुवः स्वः OM BHUR BHUVAH SWAH	തത്സവിതുർവരേണ്യം तत्सवितुर्वरेण्यं TAT SAVITUR VARENYAM	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി भर्गो देवस्य धीमहि BHARGO DEVASYA DHIMAHI	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്. धियो योनः प्रचोदयात ॥ DHIYO YONAH PRACHODAYAT

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ ॐ भूर्भुवः स्वः **OM BHUR BHUVAH SWAH**	തത്സവിതുർവരേണ്യം तत्सवितुर्वरेण्यं **TAT SAVITUR VARENYAM**	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി भर्गो देवस्य धीमहि **BHARGO DEVASYA DHIMAHI**	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്. धियो योनः प्रचोदयात ॥ **DHIYO YONAH PRACHODAYAT**

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ ॐ भूर्भुवः स्वः **OM BHUR BHUVAH SWAH**	തത്സവിതുർവരേണ്യം तत्सवितुर्वरेण्यं **TAT SAVITUR VARENYAM**	ഭർഗോദേവസ്യ ധീമഹി भर्गो देवस्य धीमहि **BHARGO DEVASYA DHIMAHI**	ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്. धियो यो नः प्रचोदयात ॥ **DHIYO YONAH PRACHODAYAT**

സവിതുഃ- സൂര്യനെപ്പോലെ തേജസ്വികളാകൂ. ഏഴു ശക്തികളേയും നമ്മുടെ ജീവിത രഥത്തിൽ ചേർത്തു വെക്കൂ. നമ്മുടെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ, നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുകളുടെ നിർമ്മാതാവ് നമ്മൾ തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ കഴിവിനനുസരിച്ച് എല്ലാ ഇച്ഛകളും ആവശ്യങ്ങളും പൂർത്തീകരിക്കാൻ നാമേവരും പൂർണ്ണമായും സമർത്ഥരാണ്. (1) ശരീരബലം, (2) ബുദ്ധിബലം, (3) വിദ്യാബലം, (4) ധനബലം, (5)സംഘടനാബലം, (6) ചരിത്രബലം, (7) ആത്മബലം എന്നീ ഏഴു ബലങ്ങളും ജീവിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനും, പ്രതിഷ്ഠിക്കാനും, സമ്പന്നമാക്കാനും, സുസ്ഥിരമാക്കാനും ആവശ്യമാണ്.

വരേണ്യംഃ- നാം അനിഷ്ടങ്ങളായവയെ ഉപേക്ഷിച്ച് ശ്രേഷ്ഠമായി ചിന്തിക്കുക, അശുഭമായവയെ വിട്ട് ശുഭമായി ചിന്തിക്കുക. അതിലൂടെ മാനസിക പിരിമുറുക്കവും അസന്തോഷവും ഇല്ലാതാവുകയും എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും ആനന്ദം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും ആന്തരിക മഹത്വമാണ് അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠതക്ക് കാരണമാവുന്നത്. നാം മഹാനാകണം, ശ്രേഷ്ഠരാകണം, സമ്പന്നരാകണം. പക്ഷേ അതിനാധാരം ഭൗതികവസ്തുക്കളല്ല, ആത്മീയ സ്ഥിതിയായിരിക്കണം.

ഭർഗോഃ- മനുഷ്യർ പാപരഹിതരാവണം. പാപങ്ങളിൽനിന്നു അകന്നു നില്കണം. പാപങ്ങളുടെ ദുഷ്പരിണാമങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അവയിൽ നിന്നും മുക്തരാവുകയും അവയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ നിരന്തരം പ്രയത്നിക്കുകയും വേണം. പവിത്രതയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നാം പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നാൽ ലോകത്തെ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും വേർപെട്ട് ജീവന്മുക്തിയുടെ സ്വർഗീയ ആനന്ദം അനുഭവിക്കാനാകും.

ദേവസ്യഃ- അശുദ്ധമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽപ്പെടാതെ ശുദ്ധമായ വിചാരധാരകൾ ശീലിക്കുക. ആസുരിക പ്രവണതകളെ വിട്ട് ദൈവിക പ്രവണതകൾ വളർത്തുക. ഭാവിയിൽ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നവയും ആത്മാവിനെ അധഃപതിപ്പിക്കുന്നവയുമായ ക്ഷണിക സുഖങ്ങളിൽ നിന്നും ആകർഷണങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടു നില്ക്കുക. ഗായത്രി പറയുന്നത് നാം നമ്മളിലെ ദൈവിക ഗുണങ്ങളെ വികസിപ്പിക്കണമെന്നാണ്. ദേവത്വത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. ദൈവികമായ ഉൾവിളികൾ അനുസരിക്കുക.

ധീമഹിഃ- നാം നമ്മുടെയുള്ളിൽ സദ്ഗുണങ്ങളെ ധാരണ ചെയ്യുക. നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തെ വിനമ്രവും മൃദുവും മധുരവും ദയാലുവും പ്രയത്നശീലനും നിരാലസ്യനും പരിശ്രമശാലിയും ആക്കുക. വ്യവഹാരത്തിൽ ഉദാരത, സത്യസന്ധത, നിഷ്കപടത, ന്യായപരായണ്ത, സമത്വം, ഉദ്യോഗശീലം എന്നിവ വളർത്തുക. ആരോഗ്യം, കീർത്തി, ബഹുമാനം, ശ്രേഷ്ഠപദം, സമ്പദ്സമൃദ്ധി തുടങ്ങിയവ ലഭിക്കുന്നതിനായുള്ള എല്ലാ ഗുണങ്ങളേയും കഴിവുകളെയും യോഗ്യതകളെയും പോഷിപ്പിക്കുക. ഇവയെ സംക്ഷിപ്തമായി പറഞ്ഞാൽ (1) ശുചിത്വം, (2) വിചാരശീലം, (3) സഹിഷ്ണുത, (4) സംയമനം, (5) ശക്തി സംഞ്ചയനം, (6) ഉദാരത, (7) കർത്തവ്യപാലനം. ഈ ഗുണങ്ങളെ സ്വന്തം സ്വഭാവത്തിലും ശീലത്തിലും കൊണ്ടുവരുക എന്നതാണ് ഏറ്റവും ഉന്നതമായ സമ്പത്ത്.

ധിയോഃ– ഏതൊരു പുസ്തകത്തേക്കാളും വ്യക്തിയെക്കാളും വിവേകത്തിനാണ് കൂടുതൽ മഹത്വം. അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിക്കും വിവേകത്തിനും നിരക്കുന്നതും സ്വീകരിക്കാവുന്നതും ഉചിതവും ആയവ മാത്രമേ ഗ്രഹിക്കാവൂ. വിവേകം കൊണ്ട് മാറ്റുരച്ച് നമുക്ക് എല്ലാ നന്മതിന്മകളെയും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നാം വിവേകമതികളാകണം. വിവേകം ശീലമാക്കണം. വിവേകത്തോടെ നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും നിർദ്ദാരണം ചെയ്യണം.

യോനഃ– നമ്മുടെ പക്കൽ യാതൊരു ശക്തികളും സാധനങ്ങളും ഉണ്ടോ, അവ എത്ര കുറച്ചാണെങ്കിലും കൂടുതലാണെങ്കിലും അതിൽ നിന്നും അത്യാവശ്യത്തിനുള്ള ഏറ്റവും കുറച്ച് മാത്രം നമുക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവ നിഃസ്വാർത്ഥ ഭാവത്തോടെ അശക്തരായ വ്യക്തികൾക്ക് കൊടുക്കുക. സമ്പാദിക്കാനും അതു ഭുജിക്കാനുമുള്ള മൃഗതൃഷ്ണക്ക് വശംവദരാകരുത്. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുത്തുക. അവ പൂർത്തീകരിച്ചിട്ട് മിച്ചം വരുന്ന ശക്തി മുഴുവൻ ദുർബലരും പിന്നോക്കക്കാരും അവികസിതരും നിർധനരും അല്പബുദ്ധിക്കാരും അരക്ഷിതരുമായ ജനങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര ഉയർത്താൻ ചിലവഴിക്കുക. ഇത് ഈശ്വരീയ കാര്യത്തിൽ നമ്മുടേതായ പങ്കുവഹിക്കലാണ്. കൂടാതെ ഇത് ബുദ്ധിയുടെയും ദീർഘവീക്ഷണത്തിന്റെയും കർത്തവ്യ പാരായണതയുടെയും പ്രമാണം കൂടിയാണ്. ഈ ആത്മസംയമനത്തിന്റെയും പരമാർത്ഥതയുടെയും ദൈവിക മാർഗം "യോനഃ" എന്നതിലൂടെ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മാർഗത്തിലൂടെ ചരിക്കുന്ന ഗായത്രീ ഉപാസകൻ ജീവിത ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരും.

പ്രചോദയാത്ഃ– ഹേ പരമേശ്വരാ! ഞങ്ങൾക്ക് പ്രേരണ നൽകിയാലും. ഞങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ പ്രചോദിപ്പിച്ചാലും. ബുദ്ധിയിൽ പ്രേരണ ഉത്പന്നമായാൽ എല്ലാ ധനവും വൈഭവവും സ്വയമേവ ലഭ്യമാകും. പ്രേരണ ഇല്ലെങ്കിൽ കുബേരന്റെ ഭണ്ഡാരം കിട്ടിയാൽ പോലും അലസരായവർ അത് പാഴാക്കിക്കളയുന്നു. ഗായത്രിയുടെ "പ്രോചോദയാത്" ശബ്ദം പരമാത്മാവിനോട് കേവലം സദ്ബുദ്ധിയെ പ്രചോദിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ്. നാം ആരെയും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി ആരുടെയും അത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുന്നവിധം സംസാരിക്കരുത്. ആരെയും നിരാശരാക്കരുത്. പകരം പുരോഗതിയിലേക്ക് ഏവരെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. മനുഷ്യരുടെ വിചാരങ്ങൾ ഉന്നതമാക്കുന്നതും ആത്മാവിനെ സന്മാർഗത്തിലേക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും ആയ ജ്ഞാനം കൊടുക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമ ദാനം. നമ്മൾ പ്രാണവാന്മാരാവണം- അതോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവരിലും പ്രാണനെ പ്രസരിപ്പിക്കണം.